

# במדינה

(המשך תמונה 42)

העברי המתון ביותר. כבר לפני 22 שנים הציע לצרף את ישראל לליגה הערבית. מעמדו החזק הוא סימפסון למצב הרוח הכללי. 800 מיליון נפש. המסקנה שהסיקו המומחים מן המעמד כולו היא כי העולם המוסלמי, שאינו מאוחד בשום נושא אחר, מאחד באמת בעניין הפלסטיני. אחרי הסרת המילים הריקות, שנועדו לצרף כיס ריטוריים, נשארו היסודות היבאים של הקונסנזוס הערבי-המוסלמי:

● אי-השלמה עם סיפוח ירושלים, המיזרחית לישראל, לצורך זה מוכנים המוסלמים לנקוט צעד כלכליים ומדיניים. כגון הרחבת ההרס, נידוי מדינות המכירות בסיפוח העיר. הוקמה קרן שתממן "בצורה נדיבה" את התנגדות בני-ירושלים לסיפוח. דובר גם על השימוש בנשק-הנפץ. אך נראה כי בכך אין ממש.

● הדרישה לנסיגת ישראל מכל השטחים שכבשה ב-1967 (תוך נכונות מרומזת להכיר בישראל כי תחומי הקו הירוק, ובכללם ירושלים המערבית).

● ההכרה המחוקקת באש"ף כי נציג העם הפלסטיני, ובהנהגתו, הי מוכנה עתה לנהל הידרברות גלויה עם גורמים ישראליים וציוניים, הי מכירים בזכויות העם הפלסטיני.

● הדרישה להקמת מדינה פלסטינית ברצועה ובגדה, כולל ירושלים המזרחית. המנהיג התקיף ביותר היה המלך חוסיין, שדחה מכל וכל את "האופציה הירדנית" ש"מקורות מערביים" מנסים להדיח ביק לו, לדבריו.

● הדיית ההסכם הנפרד שנחתם על-ידי נשיא מצריים, לא בשל הסכמתו לשלום, אלא בשל הסכמתו לשלום נפרד, הנוטש את החזית הערבית.

קונסנזוס זה, המקיף עתה את כל העולם הערבי-המוסלמי, מילבד לזכר שלא הופיעה, איראן שהחרימה ומצריים שהיא בחוץ — ניהה עתה את הגוש המייצג 800 מיליון נפש.

## צה"ל

### שאלתה מס' 7383

הרמטכ"ל היה בעד,

הרמטכ"ל הוא נגד

אחת הבעיות החשובות ביותר לביטחון-המדינה, המעסיקות את צה"ל מזה זמן רב, סוכמה בקיר צור נמרץ בשאלתה שנדונה בי שבוועד האחרון בכנסת. בשאלתה מס' 7383 שאל אורי אבנרי את שר-הביטחון:

- (1) האם יש בדעת השר לבצע את התוכנית להתקמת מיפקדת-כורחות-השדה?
  - (2) אם התשובה לשאלה 1 היא שלילית — מדוע?
  - (3) אם התשובה לשאלה 1 היא חיובית — מתי תבוצע התוכנית?
  - (4) אם התשובה לשאלה 1 היא חיובית — מה הוא גורם העיכוב בכביצוע התוכנית?
- השיב על-יך סגן שר-הביטחון, מרדכי ציפורי: "הנושא נמצא ב"דיון בוועדה הממשלתית המוסמכת. ההחלטה בוועדה עדיין לא התקבלה".

השואל השתמש בזכותו להציג שאלה נוספת אחת בעל-פה. הוא ניגש אל המיקרופון ושאל: "אדוני סגן-שר-הביטחון, בפירוש סומים שונים נמסר שהתהליך היה כך: בתקופת כהונתו של עזר וייצמן כשר-הביטחון הופיע ה"רמטכ"ל הנוכחי בממשלה, הצדיק את התוכנית והמליץ עליה. ברגע ששר-הביטחון עזר וייצמן התפטר, הופיע הרמטכ"ל כמתנגד לביצוע תוכנית זו. האם תיאור זה מתאים בערך למציאות? ציפורי ענה במילה אחת: "מתאים".

# הרופאים מסרו ג'רסות שונות

## לסיבת המוות ופרטים על

### שהתרחש הוסתרו מהמישטרה

רדים השונים בבית-החולים על-מנת להוציא את המיסמכים ולהביא את אשתו לקבורה. המיסמכים לא נמצאו במשך כל שעות הבוקר. רק בשעות הצהריים, כשהמישטרה התערבה, נמצאו לפתע המיסמכים. אך המכה הגדולה ביותר נחתה על עופר דווקא בבית-הקברות, התברר לו כי חלקים מהגופה הושארו בבית-החולים וכי הכוונה לקבור את האברים ביום אחר.

"זו פשוט תעלומה", אומר עופר, "אני עדיין לא יכול להאשים את בית-החולים, אך השעיית ניתוח הגופה באברי-כביר על-ידי העלמת המיסמכים, הסתרת עובדות מהמישטרה, העלמת חלקים מהגופה, הסברים שונים ומשונים על סיבת המוות, גורמים לי ולבני-המישטרה לחשוך ולדרוש חקירה עמוקה". בינתיים תעלומת המוות הפיתאומי של אישה בריאה וצעירה, בת 24 בלבד, לא נפתרה.

רק חקירת המישטרה והניתוח

הד"ר אשכנזי. הרופאים הסבירו לעופר כי הסיבות השונות שניתנו לו לגבי מות אשתו נובעות מרעובדה שהגופה עדיין לא נותחה, וכי עליו לחתום על טופס המאשר את ניתוח הגופה. עופר הסכים וביקש לחתום, אך הטופס לא נמצא. הוא חיכה כשעתיים, עד שלבסוף יצא אליו ראש-המחלקה, מסר לו טופס מאולתר, ועופר חתם. למחרת ביקש עופר לשמוע את תוצאות הניתוח, הוא נדחה עד לשעות אחר-הצהריים. אז התבררו לו מיספר עובדות מוזעזעות.

### "חלקי הגופה

#### הועלמו"

ניתוח גופה, כשסיבת המוות אינה ידועה נעשה אך ורק במכון לרפואה מישפטית באברי-כביר. עופר מיהר למישטרה, וליהפעתו התברר לו שבית-החולים



# תמות

# בחדר היולדות

תה רוצה לראות את אשר תבן? שאלה אחות חדר-הלידה את עופר דרילמן, שהמתין להולדת ילדו הראשון. עופר נכנס אל תוך חדר-הלידה בבית-החולים השרון בפתיחת-קוה, ראה את אשתו, בתיה, שוכבת מפוסקת-רגליים ומוכנה ללידה. היא שכבה ללא-תחושה, עיניה היו עצומות, "היא קיבלה זריקה והיא מטושטשת עכשיו" הסבירה לו האחות. עופר היה נבוך לנוכח המצב הלא מוכר לו, והחליט לצאת ולהמתין בחוץ. לפתע החלה המהומה. מכונות ומכשירים רפואיים הוכנסו על-ידי אחים בעלי סבר פנים מודאג אל תוך חדר-הלידה. רופאים התרוצצו, יצאו ובאו במהירות. עופר נתפס בכהלה, אשתו הייתה יחידה בחדר-הלידה, הוא הבין כי משהו איתה אינו כשורה.

נזי אף שאל את עופר אם בתיה סובלת ממחלת-הנפילה. עופר סיפר לרופא שבתיה בריאה לחלוטין וכי מעולם לא סבלה מכל מחלה שהיא. ד"ר אשכנזי שב לחדר-הלידה ואילו רופא אחר סיפר לעופר כי אשתו סובלת מדום-לב. אחרי שעיניים של דאגה נקרא עופר לחדר צדדי ושם סיפרו לו שלושה רופאים ממחלקת-היולדות שאישתו נפטרה וכי נולדה לו בת. ההסברים שקיבל עופר באותו ערב מכמה רופאים שנכחו בחדר-הלידה היו שונים — האחד טען לדום-לב, השני להתקף-לב, ה"שלישי לחדירת מייספיר לתחזור הדם, אך על תעודת הפטירה נכתב כי סיבת המוות אינה ידועה. לאחר כל ההסברים השונים נקי רא עופר אל משרדו של ראש-המחלקה, הפרופסור יעקוב גולדמן, עם גולדמן היה גם רופא המחלקה

לא דיווח למישטרה על מות אשתו. בשלב זה נכנסה המישטרה לתמונה, ויצאה לחקור בבית-החולים השרון. השאלה הראשונה של החוקרים הייתה מדוע נהג בית-החולים כי ניגוד לחוק ולא דיווח על המוות במשך יותר מ-24 שעות לאחר הפטירה.

חקורי המישטרה גם תמחו על התעקשות הרופאים לנתח את הגויה במיטגרת בית-החולים, בניגוד למקובל. הם דרשו להעביר את הגויה לניתוח נוסף, הפעם במכון-לרפואה-מישפטית באברי-כביר.

גופתה של בתיה הגיעה, אמנם, לאברי-כביר עם בוקר, אך ללא תעודות ומיסמכים שהיה על בית-החולים לשלוח, מה שדחה את הניתוח עד לשעות אחר-הצהריים. בינתיים התרוצץ עופר בין המיש-



עם הילדה עופר ובתיה ביום חתונתם. בתיה נישאה לראשונה בי היותה בת 17. שנתיים לאחר מכן התגרשה וחיה עם בתה, ענבל, עד שהכירה את עופר ונישאה לו.

## עם הבעל

"זה היה שוק שלא ידעתי כיצד לעכל אותו", סיפר עופר, "בתיה אישה חזקה ובריאה. בבוקר היא ביקרה בסניף-חלב ושם מסרו לה שכדאי שתגיש לבית-החולים, מי אחר שהיא עומדת ללדת עוד בי אותו יום. ניגשנו יחד לבית-החולים השרון, פנינו לחדר-הלידה והרופאים אמרו לה ללכת לטייל ולשוב רק בעוד כשעתיים. כאשר שבנו היא הוכנסה לחדר-הלידה ואני המתנתי בחוץ. נרגש. כל שחשתי עליו היה אם יהיה זה בן או בת.

סיבות רבות למוות

בשורה הקשה לא אחריה אחת מפרסרת בין החיים והמוות הוא נקרא אל חדר-הרפואים, שם סיפר לו ד"ר יעקוב אשכנזי כי עדיין אין כל שיסור במצבה. אשכ